

LIEPŲ LIETUVIAI

NR. 4 (960) S. PAULO — BRASIL — 1967 M. SAUSIO — JANEIRO 27 D. — XIX M.

Brazija

LABAI SKAUDI NELAIMĖ

Pirmadienį rytą šturpi nelaimė ištiko dalį Rio valstijos. Tartum prakiurę debesys staiga papylė tiek daug vandens Serra das Araras, Piraí miesto apylinkėse, ir sukėlė tokį didelį tvaną, kad per 10 kilometrų nuvertė kalnų šlaitus pagal greitkelį Dutra. Vanduo ir šliaužianti žemė užgriuvo autobusus sunkvežimius ir automobilius, užvertė prie to kelio tiesimo besidarbuojančių darbininkų namelius, mašinas. Jau dabar žinoma, jog žuvo 500 žmonių ir yra labai daug sužeistų.

UŽDARYTAS KELIAS

Greitkelis Via Dutra 53 kilometre nuo Rio de Janeiro uždarytas. Ims keletą savaičių, iki bus galima atitaisyti. Keleiviai turi vykti į Rio arba aplinkiniais keliais, arba traukiniais, kurie yra perpildyti ir sunku gauti vietas, arba skristi lėktuvais.

Užgriūtoje vietoje sulaikyta daugybė sunkvežimių su maistu ir produkcija.

APGRIAUTA ELEKTRINĖ

Lietus užpylė elektros jėgainę «Usina das Lajes», kuri teikia Rio valstijai ir miestui apie 70 procentų energijos ir šviesos. Nežinia, kaip greitai bus galima pagadinti mus pataisyti.

PAGALBA

Vos tik sužinota apie nelaimę, tuojau federalinė valdžia pasiūlė savo pagalbą. Pasiūsti kariuomenės daliniai inžinieriai, mašinos, medicinos ir kitokia pagalba. Ir S. Paulius nusiuntė savo talkininkus.

NAUJA KONSTITUCIJA

Brazilijos «Congresso Nacional» priėmė naują, prezidento Castelo Branco paruoštą konstituciją, kuri įsigalios šių metų kovo 15 dieną.

Turbūt visų pakraipų Brazilijos spauda rašo, jog konstitucija esanti pravesta nedeokratiškai esą joje Brazilijos politiniame gyvenime neįprastų ir neįprastų paragrafų, žodžių, bent spaudoje atsispindi didelis nepasitenkinimas.

«Mūsų Lietuvos» redakcija tuo tarpu negali turėti savo nuomonės, nes nėra susipažinusi su konstitucijos tekstu. Tikimės ją išversti ir nors svarbesnes dalis patiekti mūsų skaitytojams susipažinti. Kokia ji bebūtų, ta konstitucija yra pagrindinis šio krašto įstatymas, visų kitų įstatymų ir visos tvarkos pagrindas, todėl reikia ją žinoti.

Placiamame Pasaulyje

SOVIETŲ RUSIJA

Kai ir didžiuliam pastate pradeda atsirasti visokių plyšelių, įskilimų, tai gali būti rimtas reikalas. Gali tai būti ženklas, jog per daug paseno ar sienos, ar net patys fundamentai, ar kur nors įsisunkia vanduo ir gadina rūmus.

Tokių plyšelių plyšelių pradeda pasirodyti Sovietų Rusijos politiniame ir kultūriniame gyvenime. Anksčiau sužinojome pav. jog net Sibiro prievartos stovyklose bei kalėjimuose įvyko vergų streikai, kad valdžia buvo priversta patenkinti kažkuriuos jų reikavimus.

Kim plyšeliai. Tai vienas, tai kitas Sovietų rašytojas slapta pasivėnia savo raštus į vakarų Europą ir ten juos atspaudina, ko negali padaryti pačioje Rusijoje. Iš tų raštų sužinome apie komunistinio gyvenimo daugelį silpnybių, žmonių nepasitenkinimą, jaunimo nerimavimus ir t.t.

Ir štai vėl pasirodė įdomus plyšys. Jis nedidelis, bet sudėtas su kiais, tikrai reikšmingas.

Praėjusio sekmadienio (22 d.) vakare prieime Maskvos centre, Gorki gatvėje pasirodė 15–20 studentų būrelis. Iš kelė įvairius plakatus ir pradėjo demonstraciją eitynę. Plakatus užrašai reikalavo paleisti iš kalėjimo du neseniai pasmerktus sovietų rašytojus Simavskį ir Danielį. Protestavo ir prieš baudžiamojo kodekso kažkuriuos paragrafus, pagal kuriuos turi būti baudžiami visi, kas skleidžia me-

lagingas žinias apie valdžią, ar drįsta kritikuoti socialinę sovietų santvarką.

Policija suėmė tik du demonstracijos dalyvius, kitus bent tuo tarpu tik išvaikė. Bet jau tas faktas, kad pačių komunistų aukštosiose mokyklose auklėjamas jaunimas ima reikalauti laisvės, ima viešai smerkti valstybės įstatymus, yra svarbus ženklas. Tai 15–20 draugelių negali būti vien paty. Jie yra tik tai daugybės jaunimo nepasitenkinimo atspindys. O jei jau universiteto jaunime atsiranda nepasitenkinimo savo valdžios parodymais, ir jie pradeda eiti viešumon, nors žino, jog už tai gali atsidurti kalėjime, ar Sibire, tai jau yra rimtas įspėjimas valdžiai, kad jos dienos yra suskaičiuotos, kad anksčiau ar vėliau ta valdžios sistema turės būti pakeista. Jeigu laisvajame pasaulyje, kad ir Brazilijoje, 20 studentų surengtą tokią demonstraciją tai nebūtų nieko ypatingo. Bet kad tai įvyko sovietų kiečiausiai valdomoje sistemoje, kur kiekvienas policijos neleistas susibūrimas yra sunkiai baudžiamas, tai rodo, kad komunistinė santvarka skyla.

P. VIETNAMAS va o upės Mekong delta kur buvo įsitvirtinusių komunistų pajėgos. Daug užmuštų ir suimtų. Atrastas generalinis kom. Štas, su daugybe planų paimti maisto ir medicinos sandėliai. Iš čia komunistai siuntijo savo teroristus į sostinę ir kitus P. Vietnamo miestus. Bet valymas, toli gražu, dar nebaigtas.

Aukštasis Svečias São Paulyje

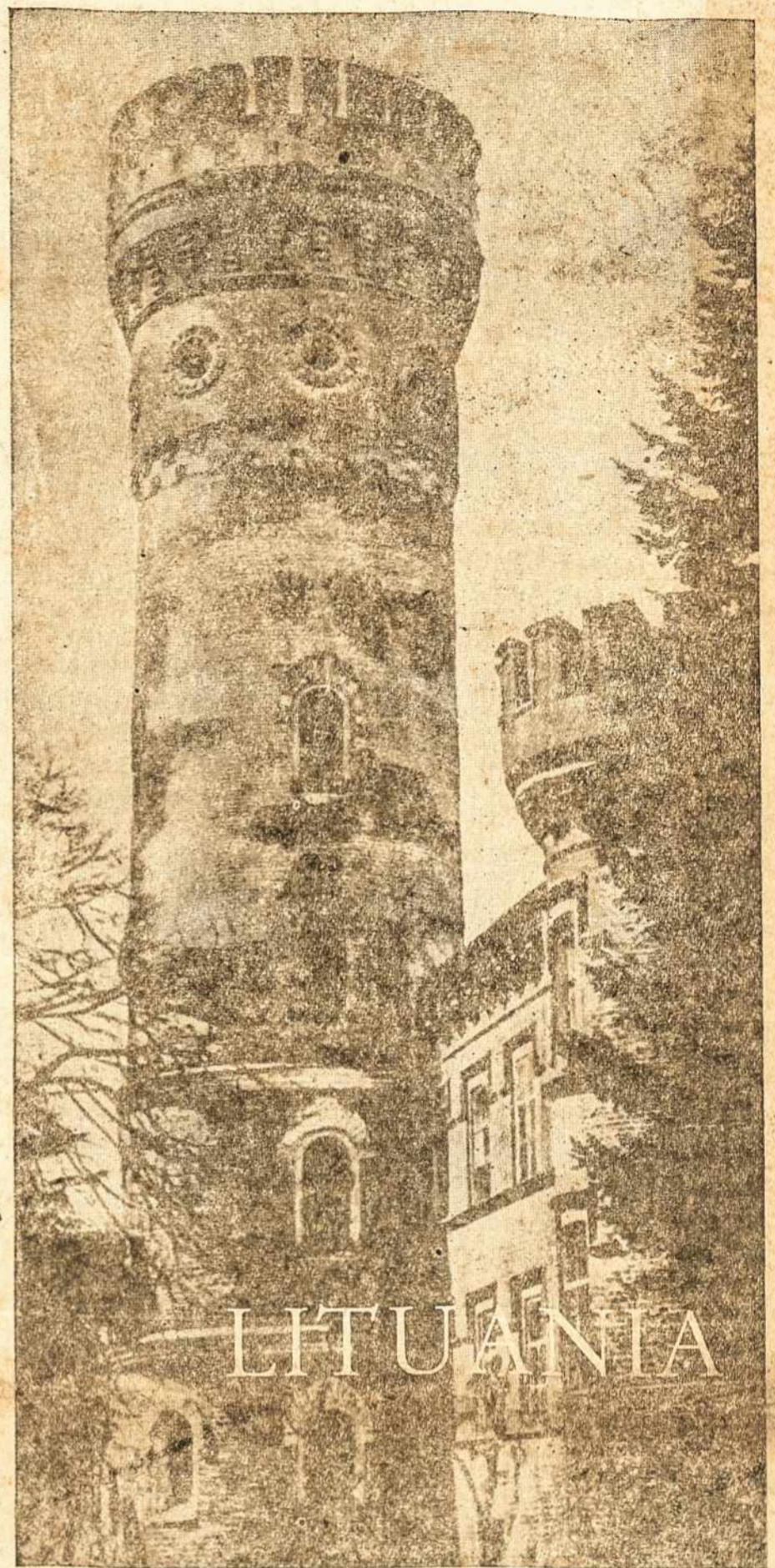
Ekscelencija vysk. V. Brizgys turėjo gerokai perkrautą praėjusį sekmadienį S. Paulyje. Želinos bažnyčioje sumas pamokslu Susirinko daug žmonių išgirsti mūsų brangaus Ganytojo žodžio.

Pietus po sumos surengė Lietuvių Sąjunga Brazilijoje restorane, kur dalyvavo apie 100 asmenų. Iš čia teko vykti Mookon, kur 17 valandą įvygiavo Dr. Vinco Kudirkos salėn, lydimas giesmės (kaip Lietuvoje) «Dievas mūsų prie gauda ir stiprybė». Kadangi jūsų korepondentams dalyvavo tik šitose pamaldose, tai jas ir tegali kiek plačiau aprašyti.

Ekscelenciją Mookon atlydėjo prelatas Kagažinskas su kunu, daktaru A. Milium (atvežė J. Valavičius). Juodu su Tėvu J. Bružiku asistavo ir Vyskupo mišioms, kurios buvo laikomos lietuviškai, sce-

noje, prie lietuviško gėlėmis ir žalumynais papuošto kryžiaus. «Aušros» chorui vadovaujant, visi mišių dalyviai giedojo tradicines lietuviškas giesmes. Buvo galima jausti, jog žmonės savo giesmėn su dėda ir savo širdis, nes giesmės skambėjo šiltai, darniai, galingai. Nestokavo nė vyriškų balsų, kurių tarpe matėsi ir ne vienas Želinos parapijos choro narys.

Jo Ekscelencija pasakė brangų, praktišką ir mums labai reikalingą pamokslą. Kalbėjo apie kiekvieno žmogaus pagriadinį ir svarbiausią gyvenimo uždavinį tapti šventais. Pabūžė, jog tai yra ne tik kunigų bei vienuolių uždavinys, bet kiekvieno žmogaus: ir seno, ir jauno ir vaiko, ir kokios jis bebūtų profesijos. Tuos žmones, kurie nesireiki šventumo, Ekscelencija palygino su iš dirbtuvių išeinančiu «broku», t. y. kokiū nors

požiūriu nenusisekusiais gaminiams. Ir žmogus, nesiekias šventumo yra «brokas» — nenusisekęs žmogus.

Toliau mielasis Ganytojas nurodė ir kokiu būdu to šventumo visiems mums siekti — vykdant visų didžiausią ir svarbiausią meilės įsakymą: mylėti Dievą ir artimą. Čia nurodė lietuviams gana būdingą ydą: aštriai ginčytis nesu tarti. Meilė gerbia kiekvieną žmogų ir jo pažiūras. Diskutuodama skirtingas nuomones meilė vis tiek pasilieka ir mandagi ir nuoširdi. Tokia meilė palaiko ir taip labai mums reikalingą vienybę. Tat kiekvienas siekiame šventumo per nuoširdžią Dievo ir artimo meilę, savo kasdieniais gyvenimo užsiėmimais ir darbais.

Mišios baigtos giesmėmis Kristų Valovą, su kuriuo «eis visa Lietuva».

Pamaldoms pasibaigus pakloti stalai apkrauti valgiais ir skanumynais. Jo Ekscelencijai palaiminus, prasidėjo broliška «arbatėlė». Visas mais tas buvo suaukotas, tat niekam nereikėjo nieko mokėti už užkandžius. Kas jau labai norėjo prisidėti galėjo paaukoti vieną kilą kruzeirą. Rinkliavų nebuvo. Bet buvo nepaprastai nuoširdi, jauki nuotai-

ka Ekscelencijos neįkalino joks garbės stalas. Kur kas norėjo ten atsisėdėti, galėjo prieiti prie savo Ganytojo pasveikinti žodį kitą sumesti. «Arbatėlėje» buvo d o iama tik arbata. Nieko supresnio. Tai ar tik nebuvo pirmas kartas mūsų kolonijoje. Ir pasirodė, jog yra galima turėti labai šaunias vaišes be alko holinių gėrimų. Šventėje dalyvavo apie 250 svečių.

Visiems užkandus. Jo Ekscelencija parodė filmą iš Višnotino Vatikano Antrojo vyskupų suvaziavimo ir papasakojo įdomų dalyką apie jo atliktus darbus.

Prieš atsisveikindamas mūsų Vyskupas dar tarė žodelį, ragindamas visus vienybėn, o jaunimą mylėti gyvenimą, daug kam ir gimtąjį kraštą. Braziliją bet neužmaršti, jog esame lietuviai, ir kad Lietuva dabar reikalinga mūsų pagalboms. Labai ragino tėvus savo vaikus išleisti į aukštųjų mokslų o jaunimui veržtis į mokslus ir nuoširdžiai darbuotis. Tik mokytis, atsižymėti darbu bei idealizmu lietuviai laimės kitataučių pagarbą, draugus ir kels mūsų tautos vardą, ras mums reikalingą paramą laisvei ir gauti.

Ekscelencijai už apsilankymą padėkojo J. Kidykas ir (pabaiga 6 pusl.)

J. A. V.

IR VĒL NAUJA STATYBA.

Per paskutinius keletą metų Šiaurės Amerikoje vyksta didesnio masto lietuviškų įstaigų statybos. Pastatyta didžiulė Seserų Kazimieriečių gimnazija, kur telpa apie 1500 mergaičių. Pastatyta tu pačių seserų naujoji dalis Šv. Kryžiaus ligoninės, didesnė už senąją, pagrindinę dalį. Ligoninė įrengta su naujausiais moderniais aparatais ir visais patogumais ligonims.

Čikagoje pastatyta didžiulė graži lietuvių bažnyčia Marquette Parke, kita Brighton Parke, dar kita, nors mažesnė, bet irgi lietuviško stiliaus Roselard miesto dalyje. Ket virtoji bažnyčia West Pulmane.

O kur dar statybos kitose Amerikos dalyse? Paskutinė ir didžiausia meno atžvilgiu buvo tai Šiluvos koplyčios įrengimas Washingtone, kaina vės virš 300.000 dol.

Šiuo metu vyksta sealių namų statyba Putnam, Conn. Nekalto Prasidejimo Seserų vienuolijos iniciatyva Rengia si didelei lietuvių kultūrinio centro statybai Naujorke Tėvai Pranciškonai. Pernai jie užbaigė naują gražią bažnyčią Kennebunkporte ir kiek anksčiau bažnyčią su vienuolyne Toronte, Kanadoje.

Visa tai pareikalavo nepaprastai didelio susipratimo ir dosnumo iš lietuviškosios katalikiškosios visuomenės. Ir ji pasirodė labai dosni visais atžvilgiais ir pasitikinti savo kunigais vienuoliais.

Čikagoje lietuviai Tėvai Jėzuitai irgi pradėjo ruošti naujai nemažai statybai Jau visame lietuviškajame pasaulyje (ir net Sibire!) žinomas Jaunimo Centras tapo per mažas bendruomenės reikalams. Jau keletas metų kaip patvisuomenė ir ypač jaunimas vis skatino praplėsti turimas patalpas. Bet buvo reikalingas ir nemažas žemės sklypas ir pinigai. Pagaliau įsigyta žemė greta dabartinio Jaunimo Centro. Bet statybai reikia virš ketvirčio milijono dolerių. O Centras dar nėra visai išbridęs iš savo pirmosios skolos. Tačiau, pasitikėdami Dievo Apvaizda ir lietuvių dosnumu savo kultūros reikalams, Tėvai Jėzuitai pradėjo pinigų vąjų Jaunimo Centrai padvigubinti. Ir pradėjo šauniu baliumi kur už vieną vakarieniškę lėkštę teko mokėti visą šimtą dolerių. Į tą tikrai nepigią vakarieniškę susirinko 360 svečių. Ir dar nemaža žmonių nebegalėjo gauti pakvietimų. Visi buvo išgrobti. Tai parodė, kaip labai Čikagos lietuvių visuomenė įvertina iki šiol lietuvių Tėvų Jėzuitų Amerikoje atliktą darbą, ir kaip ji pageidauja, kad ir toliau dar plačiau jie darbuotųsi.

Per tą vakarieniškę žmonės davė po tūkstantinę, o vienas paklojo 7000 dolerių.

LABAI ŠILTI ŽODŽIAI

Vakarieniškę progą Čikagos lietuviai pasakė daug šiltų žodžių Jaunimo Centrai ir jo or-

ganizatoriams bei administratoriams Tėvams Jėzuitams. Štai daktaro L. Kriaučeliūno keletas eilučių:

«Kai Tėvai Jėzuitai pradėjo kurti Čikagoje jie planavo šį centrą tikrai jaunimui. Šiandien, dėka Tėvų Jėzuitų lietuviškų reikalų supratimo, dėka jų didelės tolerancijos, Jaunimo Centras tarnauja mums visiems, ir ši vieta pasidarė visas centras mūsų lietuviško, kultūrinio ir visuomeninio gyvenimo... Aš manau, neklysiu pasakęs, kad Jaunimo Centras Čikagoje yra mūsų lietuviškos išlaikymo centras Amerikoje... Todėl tas pats daktaras čia pat paklojo tūkstantinę centrui praplėsti.

Zigmas Grybinas, gyvenęs East St. Louis, Illinois, negalėdamas dėl sunkios piniginės padėties atkelti iš gana tolimos vietos į tą vakarieniškę ir paaukoti šimtinę, rašo:

«Esu maitintojas aštuonių asmenų šeimos. Pats mokytoju ir mano alkėlė menkutė. Ir labiausiai norėdamas neįstengsiu paaukoti Centrai šimtinę. Priimkite bent menką penkių dolerių auką.» Ir kodėl jis mielai aukoja nors penkinę? Jis paaiškina: «Pasi didžiavimo ir džiaugsmo jausmas apimdavo mane krūtinę kiekvieną kartą lankantis Jaunimo Centre ir matant lietuviškąjį jaunimą laisvai naudojantis lietuviškomis patalpomis, nesijaučiantį nemėgiamu įnamiu ar nuomininku, bet lyg ir šeimnininku. O ir suvažiavusieji įvairių konferencijų dalyviai jūsų Centre pasijunta tarytum miniatūrinėje Lietuvoje, pasijunta lyg tai šeimnininkai — dalininkai Jūsų sukrauto turto.»

MOKSLEIVIAI

Cicero miesto ateitininkai (šalia Čikagos) siunčia 25 dolerius ir rašo: «Mums labai malonu pastebėti, kad Tėvai Jėzuitai visada buvo labai palankūs moksleivių ateitininkų veiklai, suteikdami patalpas,

paskirdami kunigus kapelionų pareigoms, įvairiomis progomis remdami šią organizaciją... Mūsų sportininkų vardu prašome pastatyti ir sporto salę, kurioje mūsų jaunimas turėtų progos pasportuoti.»

DAR DAKTARAS

Dr. P. Rasutis, Čikago, Ill. rašo: «Siunčiu 100 dol. Jaunimo Centrai praplėsti. Mes tėvai džiaugiamės tuo ką mūsų priaugančiam jaunimui Centras davė ir duoda. Bet atidžiai norėtume pageidauti sporto salės, kad ir neprašmatnios, pagal galimybes ir išteklius. Jūsų darbus ir užsi mojimus remiame ir remsi-me. Dieve. Jums padėk!»

Centrai aukoja ir įvairūs skautijos daliniai, ir chorai, ir kitos organizacijos bei draugijos bei paskiri žmonės.

Tėvai Jėzuitai nori pradėti statybos darbus šiais metais ir baigti 1968 m., švenčiant Lietuvos Nepriklausomybės 50 metų sukakę.

NORĖTA IR ČIA

Kai Čikagos lietuviams Tėvams Jėzuitams buvo pasiūlyta Mookos mokykla lietuviš-

kam darbui, tai jie čia atvyko su panašiais užsimojimais. Norėjo sukurti Mookoje mažą jaukų centrelį, kur visiems lietuviams būtų buvę malonu bet kada užėiti, naudingai, kultūringai laiką pra eisti, ir kur mūsų jaunimas susipažintų su garbinga lietuvių tautos istorija; kalba, daina, šokia ir kitais mūsų kultūrinio gyvenimo reikalais.

Jėzuitams buvo ir yra žinoma, kad Zelinoje jau yra Jaunimo namai, Bet jiems taip pat buvo ir yra žinoma, kad mūsų miesto gyvenimo sąlygose, tie namai ne visiems ir nelengvai yra pasiekiami. Pagaliau S. Paulio lietuviai turėjo žinoti, ar jiems reikalingas dar vienas lietuviškos kultūros židinėlis, ar nereikalingas.

Bet kai Š. Amerikoje visa lietuvių visuomenė Jėzuitų darbui pritaria tai čia kam atrodo per daug net užleisti 10 metų nuomonai jau gatavus, bet lietuviškam reikalui ilgą laiką nenaudotus ir labai apleistus namus! Priileiskime, kad jėzuitai tuojau iš tų namų išeitų. Kas ir kokio lietuviško, kultūrinio bei

(pabaiga 3 pusl.)

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskritis dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31 2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.0 - Sala 19 - Tel. 7-0224
no 14,00 iki 18,00 val.

JAKUTIS & LAPIENIS LTDA.

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 — VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daiktų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkim pas lietuvius!

V. Mykolaitis Putinas

SUKILĒLIAI

KOVŲ DĒL ŽEMĒS IR LAISVĒS VAIZDAI 1861—1864

XXXVI

(tąsa)

Rytojans dieną nuo pat ryto subruzdė visas Šilėnų kaimas. Visi sekė, kas darosi Balsių ir Kedulių kiemuose. Jaunieji tuoj važiuos į šliūbą. Reikia pamatyti. Suaugusieji stovinėja kiemų varuose, vaikai kaip triušiai būriais zuja nuo Balsių prie Kedulių ir vėl atgal, nešiodami naujėnas:

— Jau Kedulių Jonas traukia ratus iš daržinės!

— Katrė į klėtį nubėgo.

— O tėvas kad piktas! Girdejai, kaip aprėkė Joną?

— Pas Balsius ponas atvažiavo!

— Ne ponas, tik dėdė Steponas iš Klevų.

— Karališkius matei? Saiko, giminės.

— Kur tau bus giminės, jei karališkiškai!

— Vežimą kinko! Porinis! Ir kitą traukia.

— Jau sėda! Tuoj važiuos! Lėkim prie Kedulių!

Iš Balsių kiemo išrėdėdo du vežimai. Pirmame, viename klyje, sėdėjo Petras su dėde Steponu Antrame, poriniame, ant prlešakinės pasostės Jurgis su Vincu, ant užpakalinės — Adomėlis, Onutė ir Gėnė. Abudu vežimai sustojo ties Keduliais. Petras su dėde ėjo į pirknią, kiti susispietė prie slenksėio nes viduje buvo labai ankšta.

Visa Kedulių šeima susitelkė apie stalą. Svočia Grigaliūnienė susėdino tėvus vidury pirkios ant zoslano, ir Katrė, plūsdama ašaromis, krito tėvams į kojas. Atsiklaupė ir

Petras Svočia paėmė nuo lango kryželį ir padavė tėvui. Šis, netaręs nė žodžio sunkiai pūškuodamas, peržegrojo jaunosius Drebančia ranka laimino juos ir motina Abudu bučiavo tėvams rankas, paskui ėjo į kiemą ir sėdo į vežimus. Kedulių vežimėlis su jaunąja svočia ir tėvais nuvažiavo pirmasis į kandi sekė Balsiai, iš Noreikų ir Jankauskų kiemų prisidėjo dar po vežimą su broličiais ir pamergėmis.

Ketino grįžti apypietę, nes Paberžė juk netoli, o kunigas Mackevičius delsti nemėgsta. Prasilenkdami su vestuvinių pročiiais, grįš ne į jaunuosius tėviškę, bet jau į „aną šalį“, į Balsius. Čia erdviau, čia su ruoštos vestuvių vaišės. Čia sunesė savo ragaičius ir kito kias dovanas svočios, kūmos, tetulės ir kaimynės. Čia laukė parvažiujančių visus kaimas. Jaunimas būriavosi gatvėje, o vaikai, įsikorę į aukščiausių jovarų viršūnes, žval-

gė keltą anapus kaimo, gindydami, katras pirmas pamatys parvažiujančius vestuviniukus.

Pirmasis pamatė Stašių Stašukas, nes buvo aukščiausiai įkopęs į Jakaičio topolį.

— Dulkės rūksta! — suspiegė nesavū balsu! — Jau ir vežimą matau! Porinis!..

Visi kaip voverės pasileido žemyn, vos nenukrisdami ir plėšdami kelnaites.

Abudu Balsiai išėjo į kiemą pasitikti jaunųjų. Balsienė laikė lėkštę kur buvo padėta duonos riekelė ir rūgšties puodelis. Jaunieji laužėsi duonos, dažė į rūgštį ir valgė kaip gero sugyvenimo laimės ir sėkmės ženklą. Abudu bučiavo tėvams rankas ir jų kviečiami ėjo į vidų.

Vos tik pasirodė jaunieji, Dundulis su kriaučiukais kirtokį maršą, kad kojos pačios kilnojosi, tarsi nė žemės nesiekaamos Svočios vedėsi garbingesnius svečius į

seklyčią, kitus vaišino pirkioje, o pasilikę kieme jaunesniei, visai išdykavdami ir e. zindamiesi, laukė, kada svočios išneš ir jiems alaus arba geros asočius ir apdalinus ragaišio ar sūrio luiteliais.

Venckų Adomėlis, su garbingaisiais svečiais patekęs į seklyčią, nuobodžiavo ir nestygo vietoje. Jam taip rūpėjo pasprukti į kiemą pas jaunimą! Jis jau spėjo apsižvalgyti Petro tėviškėje. Nedaug jam tereikėjo perprasti vietą ir žmones. Skurdus čia gyvenimas — iš karto matyti. Nė vienos padorios pirkios. Vargas ir nepriteklus kyšo iš kiekvieno kampo. Bet žmonės čia geri, nenupuikę, nuo širdūs, nešykštūs ir linksmi. Ir mergaitės gražios, o Petro Katrė, tai jau ką gi! Suprantama, kad jis dėl jos dėl jos nesustviliojo Julyte ir turtinigu gyvenimu. Adomėlis atsiduso ir nežymiai išslinko į kiemą.

(Bus Daugiau)

LIETUVA

«NOSSA LITUANIA»
RUA LITUANIA, 67
SÃO PAULO, 13 S.P.
TELEF. 92-2263

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

DIREKTOR RESPONSAVEL DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO

REDATOR: JONAS KIDYKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: Cr.\$ 7.000, visoje P. Amerikoje. RĒMĒJO PRENUMERATA Cr.\$ 15.000. GARBĒS PRENUMER. Cr.\$ 30.000. Atskiro numerio išleidimas Cr.\$50.000 Paskiro Nr. Kaina Cr.\$ 150.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy savo nuožūra. Nenaudoti straipsniai gražinami tik autoriui prašant. Pavardę pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos nuomonę. Už skelbimų turinį ir kalbą redakcija neatsako.

Vasario 16 Artėjant

Nėr ko gailėtis, kad spaudoje paminėtas didingas Vasario 16 minėjimas pliumpte lėjo į vandenį. Kadangi 1968 metais Vasario 16 ai sueis 50 metų sukaktis, tai šiemet galima pasitenkinti kukliu jos paminėjimu. Bet paminėti reikia.

KOKIU BŪDU?

Ruošiant šių metų nors ir kuklų minėjimą reikėtų ir mums įsidėmėti prieš 2 metus «Drauge» iškeltą mintį, ne pasitenkinti minėjimuose Vasario 16 d. Nepriklausomybės paskelbimu. Reikia atsiminti, kad tada nepriklausomybė buvo ne pirmą kartą paskelbta, bet atstatyta. Juk Lietuva jau buvo laisva nepriklausoma valstybė daugiau kaip prieš 700 metų. Tada jau ir vainikuotą savo valdovą turėjo (Mindaugą) Vasario 16 laisvė Lietuvai nebuvo pirmas kartas, kokios iš nežinios ar kultūrinės tuštumos išnirusiai tautai, bet kraštui prieš septynis šimtmečius tapusiam valstybine ir kultūrine prasme Vakarų Europos dalimi.

Labai gaila, kad šitas mūsų tautos istorinio subrendimo pabrėžimas buvo pamirštas pastaruoju nepriklausomybės laikotarpiu, net prieš Vasario 16 šventės neprijungiant jokios mindauginės dalies.

Trumpu pastaruoju nepriklausomybės metu džiaugėmės vien Vasario 16. Ir tai

(pabaiga iš 2 pusl.)

religinio darbo šmis jų vietoje?

Jei Tėvai Jėzuitai iš S Paulo visai nepasitrauktų, o pasiliktų čia dirbantis iš Mokos išėjė, tai jų darbui bus reikalingos patalpos. Reiks statyti naujus rūmus. Jei statytų, tai statytų tokioje vietoje, kur po Želinos lietuvių gausiausiai gyvenama. O ta vieta yra Mookos rajonas. Klausimas, ar Mookos rajone dar reikalingi antri rūmai? Ar ne pakaktų dabartinių, pridėjus reikalingus pagerinimus?

Ar jei Tėvai Jėzuitai pastaitytų naujas patalpas, ar senieji rūmai turės pakankamai lankytojų išlaikyti? O kas atsitiktų jei neturėtų? Jei

gal buvo pateisinama Mes buvome kaip maži vaikai, už burti ir besidžiaugią tokia akibančia laisvės dovana kad visa kita mums atrodė blanka prieš Vasario 16. Tačiau dabar, kai to laisvės džiaugsmo jau nebėra, kai džiūgauti progos tokios retos arba jų ir visai nebeįžiūrime, yra labai patogus laikas drauge su Vasario 16 minėjimu sujungti ir kitą prasmingą tradiciją – minėti ir Lietuvos valstybės įsijungimą į Vakarų Europos tautų bendruomenę, minėti Mindaugo vainikavimo sukaktį.

Pasilikdami vien prie Vasario 16 minėjimo, mes pasauliui ir savo jaunajai kartai vis prisistatysime tik kaip tauta gana jauno ir trumpo valstybingumo. Tik 49 metų O ir iš tų tikrai laisvi buvome vos 22 metus. Greitai ir tuo bus nepatogu girtis, kai visas spiečius Afrikos ir Azijos tautų atrodys laisvėje išgyvenusios jau ilgiau už mus. Jei mes patys neiškelisim savo tautos laisvės šimtmečių.

KAI KUR JAU SUPRASTA

Vienur ir kitur ta mintis jau ima prigyti. Tokioje Šiaurės Amerikos Baltimorėje Vasario 16 yra pavertę, jau eilė metų ir Mindaugo vainikavimo diena. Čikagoje jaunimas taip pat jungia Mindaugo vainikavimo 71+ metų su Vasario 16 minėjimu. Pats laikas būtų ir mums S. Paulyje į tai jau šiais metais atsivelti.

(Bus daugiau)

dauguma nueitų į Tėvų Jėzuitų patalpą?

Ar reikalinga versti Tėvus Jėzuitus elgetauti, inigus naujai statybai, kai pilnai pakanka dabartinės Mookos mokyklos? Ar būtų sąžininga reikalauti iš lietuvių aukoti pinigų ne būtinai reikalingam kitam namui? Ir kam tarnautų dabartinė mokykla?

O pagaliau įsivaizduokim, kad Tėvai Jėzuitai apleisdami Mookos rūmus atsidurtų Amerikoje, ką tuomi laimėtų lietuviškas kultūrinis bei religinis mūsų kolonijos gyvenimas? Kelis žmones galėsime

Dievo Dvasia

PETRAS PAKALNIS

Per paskutiniuosius 3 metus JAV gatvės matė keistas eisenas. Šalia negrų žygiavo kunigai, studentai, vienuolės, rabinai, politikai, pastoriai ir įvairių profesijų žmonės. Jie reikalavo įgimtų žmogaus teisių Amerikos negrams ir, reikiamą pripažinti, pabudino daugelio žmonių sąžinę. Nauji ir ir teisingi įstatymai užtikrina Amerikos negrams šviešesnę ateitį ir geresnį ryšių.

KĄ NEGRAI LAIMĖJO?

Visų pirmą jie laimėjo sau vietą mokyklose. Seniau baltųjų ir juodųjų vaikai lankė atskiras mokyklas, o dabar kiekvienas negras gali pasirinkti bet kokią mokyklą. Tai yra didelis žingsnis pirmyn rasių sugyvenime ir bendra darbiavime. Užaugę kartu baltųjų vaikai nelaikys save aukštesniais, nes pasisekimas moksle priklauso ne nuo odos spalvos, bet nuo gabumų ir darbštumo. O gabumų netrūks ir negrams.

Antra, 1964 m. įstatymais negrams atidarė visus viešus pastatus: viešbučius, bažnyčias, valgyklas ir pan. Niekas negali žeminti negrų, užtrenkdamas jiems duris ir įsi leidamas tik baltuosius.

Trečia, visi negrai jau gali de fakto balsuoti. Šia teise jie pradėjo naudotis ir keisti parlamento sąstatą. Pirmieji negrų laimėjimai žinoma yra kuklūs, bet laikui bėgant jie parodys politinį savo svorį.

KO NELAIMĖJO?

Labai maža pažanga pastebima darbo ir ūkio srityje. Nors bedarbiai žymiai sumažėjo, bet negrų bedarbių skaičius pasiliko tas pats. JAV trūksta kvalifikuotų, gerai pasiruošusių darbininkų, o negrų jaunimas ir amatams nerangūs, pasitenkina antraeilio darbu. Negrų jaunimas, nebaigęs aukštesniųjų mokyklų, nori kuo greičiausiai uždirbti ir veržiasi į fabrikus be jokio specialaus pasiruošimo.

Beveik jokios pažangos nesimato ir butų bei pastogės klausime. Niekas nenori turėti negrų kaimynau. Visos šių metų demonstracijos ir eisenos parodė, kad patį baltųjų nusistatymą. Negras, paprastai, yra nešvarus, apsileidęs ir triukšmingas. Neturėdamas darbo, jis linksta vagiliauti. Negrų nepilna nečių nusikaltėlių yra dvigubai daugiau negu baltųjų ir nėra ko stebėtis, kad baltieji jų vengia. Tas nuo amžių paveldėtas civilizacijos ir turto skirtumas

S. Paulo lietuviai pastatė Tėvų Jėzuitų vieton, visą laiką tik mūsų lietuviškais reikalais rūpintis? Pagalvotina iki dar ne per vėlu.

neišsilygins taip greitai. Ne grams dar teks gerai pasidarbuoti, taupyti skursti ir vargti, kol jų vaikai prilygę baltųjų vaikams išsilavinimu, galės užimti tas pačias vietas visuomenėje.

NEGRŲ ŠEIMOS

Didžiausią negrų nelaimę sudaro jų pačių pakrikusios šeimos. Neretai pasitaiko kad negrai apleidę žmoną ir vaikus, persikelia į kitą miestą ir dingsta be žinios. Jei jis legaliai atsiskirtų, žmona galėtų ištekėti antrą kartą, ir vaikai turėtų šokių tokį tėvą. Dabar, gyvendama be vyro ir neturėdama jokio pragyvenimo šaltinio, ji turi išsiversti valdžios pašalpa ir negali siųsti vaikų į aukštesnę mokyklą. Be to, 25% visų negrų vaikų gimsta ne moterystėje. Pasitaiko, kad netešėjusi moteris susilaukia net kelių vaikų; viena net 9. Tie vaikai, žinoma, nepažįsta drausmės ir didina nepilnamečių nusikaltėlių būrius. Negrų nepilnamečių nusikaltėlių yra dvi gubai daugiau negu baltųjų, nors negrai tesudaro tik 11% gyventojų Dorovės trūkumas atsiliepija į jų ekonominį gyvenimą. Kas norės samdyti padaužą vagį ir prievartautoją, paleistą iš kalėjimo? Žinoma, šeimų palaidumas yra paveldėtas iš vergijos laikų. Bet dabar negrai yra laisvi ir patys gali tvarkyti savo reikalus. Šeima yra pirmoji ir geriausia auklėjimo mokykla ir niekas negali jos pakeisti. Tėvų pavyzdys dažniausiai nulemia vaikų ateitį į gerą ar blogą pusę. Deja, žiūrint į negrų gyvenimą nesimato jokių rimtų pastangų sustabdyti šeimų pakrikimą. Pinigai, išleisti pakrikusioms moterims šelpi, dažnai didina bedarbių, nusikaltėlių ir skurdžių skaičių.

x x x

DVASIŠKIAI NEGRŲ DRAUGAI

Nors JAV negrai nėra patenkinti atsiektais rezultatais, bet jie aiškiai pamatė, kas yra jų draugas ir priešas. Jie glaudžiasi prie savųjų ir baltųjų kunigų ir jaučia jų nuosirdžią paramą. Nenuostabu, kad sėkmingiausiai negrų vadai yra dvasiškiai. JAV negrų kovos yra kartu ir krikščionybės kova prieš vergijos likučius.

Nekartą popiežiai pasmerkė betkokios formos vergiją ir nekartą gynė įgimtas žmogaus teises. Dabartinis popiežius, lankydamasis Amerikoje būtinai norėjo važiuoti per negrų apgyventą kvartalą ir tuo būdu parodyti jiems savo simpatiją. Kartu su juo važiavo ir vienas negras, neseniai pašventintas vyskupu. Bažnyčioje visi yra lygūs ir visi to paties Tėvo vaikai.

Praėjusią vasarą vienas negras pastorius, žygiuodamas kartu su vienuole Čikagoje, jos paklausė: «Sesele, ar tikrai, kad su mumis žygiuoja Dievo Dvasia? Seselei atsakius «taip», jis pridėjo: «Ir aš tikiu, Jei čia nebūtų Dievo Dvasios, aš nežygiuočiau».

JAV negrų kovos, eisenos ir protestai nėra komunistų įkvėpti neramumai, bet tikra kova už krikščioniškus gyvenimo dėsnius. Yra negrų ir nekrikščionių, skelbiančių kerštą, smurtą ir jėgos pavartojimą. Yra nekrikščionių ir baltųjų tarpe. Tačiau dauguma ir negrų, ir baltųjų nuosirdžiai vadovaujasi Dievo Dvasia ir jieško teisingumo. Tų krikščionių kelias dar yra gana ilgas, bet jų kelionė yra gražiai pradėta ir bus užbaigta krikščioniška pergale.

Prie Partizano kapo.

Jaunystės AIDAS

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

Jo Ekscelencijos Vyskupo Zodis Jaunimui

Po arbatėlės Jo Ekscelencija Vysk. V. Brizgys tarė atsisveikinimo žodį Mookos ir visiems S. Paulo lietuviams. Savo kalboje įterpė ypatingus įmkėjimus mūsų jaunimui.

Ekscelencija priminė jog lietuvių jaunimas turi mylėti savo gyvenamą, o daugeliui jau ir gimtąjį kraštą Braziliją. Tą savo meilę kraštui turi parodyti savo idealizmu, t. y. pasišventimu tarnauti Brazilijai. Tarnauti gi Brazilijai tai stengtis kelti jos kultūrinį, ekonominį, mokslinį gyvenimą. O tam būtinai reikalingas mokslas. Todėl visomis jėgomis veržtis į mokslus, į įvairiausias specialybes. Mokslas nepasiekiamas be didelio darbo. Todėl mūsų jaunimas te sistengia visose srityse būti darbštus. Taurumas, mokslas,

darbštumas ir idealizmas tai didžios žmogaus vertybės, kuriuos padaro jį raudiaga, braugų, gerbiama.

Bet mūsų jaunimas neturi pamiršti esąs lietuviškas. Neturi užmiršti kenčiančios Lietuvos, kuriai dabar ytin reikalinga mūsų pagalba, nei išsižadėti savo lietuviško paveldėjimo. Jei mūsų jaunimas, siekdamas mokslo, nuoširdžiai dirbdamas ir aukodamasis šio krašto labai dar pabrėš esą lietuviškas, tai tuo pačiu kels pagarbą mūsų tautai, laimės jai simpatijų ir draugų. Niekuomet nesigėdyti prisipažinti lietuviu, lietuvaite

Taip maždaug kalbėjo Jo Ekscelencija mūsų jaunimui ir prašė perduoti jo žodį tiems, kurie negalėjo jo susitikti.

Bus Minėjimas

Atrodo, jog ir šių metų Vasario 16 minėjimas bus jaunimo rankose. Dėl programos tariasi abu chorai ir Jaunimo Metų komiteto nariai. Minėjimas įvyks Mookoje, sekma dieną vasario 19 dieną. Jis žada būti trumpas, įdomus, jau

natviškas. Todėl jau dabar planuokim savo laiką taip, kad būtų galima dalyvauti. Lietuviškai nesuprantantiems jaunuoliams bus trumpas žodelis ir portugališkai Programa ir laikas bus paskelbti kitą savaitę.

Vytautas Didysis

SIMAS SUŽIBOČIUS

Kai abu broliai, Algirdas ir Kęstutis gražiai sugyvendami valdė Lietuvą, tai užėmus šią Algirdo sūnui Jogailai, prasidėjo visokios intrigos ir ne sklandumai Lietuvos gi priešai, ypač kryžiuočiai, tuo nau dojos ir dar labiau kiršino šeimos narius. Jogailos motiną jie vadindavo didžiąja kunigaikštienė, jos vardą rašy davo pirmoje vietoje, siuntinėdavo jai dovanų ir išpėdavo pasisaugoti Kęstučio. «O kilnioji karaliene, — rašė jie kartą slaptame laiške, — ne pamirškite, kad tas pašėlėlis, lyg pasiūtęs šuo, ništa ne tik prieš krikščionis, bet ir prieš lietuvius. Kaip esame anąkart Jus išpėję ir iš kitur patyrę, jis nori tapti Lietuvos karaliumi ir kasdien tik galvoja, kokiu būdu galėtų pražudyti garsųjį Jūsų sūnų Jogailą, pasigrobtį jo pilis ir žmones.»

Išdidi, pilna savimylės kunigaikštienė, tai girdėdama, dar labiau turėjo nekęsti Kęstučio. Ji gal būtų, ne pamane kad tie žodžiai yra neteisingi, kad Lietuvoje jie žiebia didesnę neapykantos ugnį.

Gudrūs kryžiuočiai dar ir kitaip stengėsi sukiršinti Jogailą su Kęstučiu. Parinkę narsesnius savo vyrus, jie smarkiai puolė jų žemes nusiaubė kaipurias Lietuvos apylinkes, o paskui pasiūlė taiką. Kęstutis, tardamasis su savo priešais, ėjo drauge su Jogaila: jis nenorėjo, kad būtų suskaldytos lietuvių jėgos. Tačiau Jogaila jo neparėmė. Jis vis dažniau ėmė derėtis su kryžiuočiais ir kalavininkais. Kęstučiui nieko nežinant, kartą kalavininkams pasiūlius susitaikyti tik su juo vienu, Jogaila ir su tuo sutiko, nors jie pabrėžė, kad iš

Apreiškimas

ANTANAS JASMANTAS

IR MES kaip tu ilgai rymojom
Ir matėm Jį kiekvieno smėlio kibirkštyje.
O saulė leidos, ir po mūsų kojom
Šešėliai tiesės lyg avikailiai minkšti

Jau tuoj naktis, Jau dykuma nustos blizgėjus
Ir išsiskleis lyg uždanga prieš mus.
Bet ar tasai, kūrį sėjai prasidėjus
Užsuko pas tave, užeis į mūs namus?

Varteliai girgžteli — lyg atidaryti.
Kažkas lyg takeliu paslydo
Ir tylomis duzgena ir lyg šydo

Kraštelis auksu ore švyti.
Ak — tai bitė
Pavakariop į avilį paklydo.

(Iš «Gruodas»)

Berniukai iš Arti

STASYS YLA

Berniukai — ypač pradžioje — visi įdomūs, neišskiriant nė vieno, ir panašūs, kaip miško medžiai. Bet ar jie panašūs? Koks įvairus jų tem-

šios sutarties turi būti visiškai išskirtas kunigaikštis Kęstutis, jo žmonės ir žmonės. Taip pasiūgdamas Jogaila jau ardė tą vienybę, dėl kurios Kęstutis ir lgridas iek daug buvo vargę ir kovoję»
(Bus daugiau)

peramentas ir būdas, elgesys ir galvojimas, pažiūros ir interesai! Kaip nėra dviejų vandens lašų kurie būtų visiškaiai tie patys, taip nėra dviejų berniukų. Iš viso jie labai skiriasi nuo mergaičių.

Kaip tu juos gali pažinti? Tik kalbėdama, diskutuodama, stebėdama ir klausydama. Tokiu būdu pamatysi kuo berniukai išsiiskiria vienas nuo kito ir kuo jie yra įdomūs mergaitėi.

TIKRI BERNIUKAI K' TOKIE

Ligšiol tu draugavai su mergaitėm ir labiau pažinai save. Panašiai draugaudama su berniukais tu pastebėsi, ko tau trūksta. Su draugėmis daliniesi širdies paslaptimis, jausmais, išgyvenimais. Su draugais turėsi dalintis protu išsilavinimu, samojumi, įvairiais gyvenimo interesais.

Kodėl tai svarbu? Mergaitė, kuri neturi brolių ir draugų darosi «bobiška» — per daug plepi jausminga, romantiška, «saldi». Tokių mergaičių — tu žinai — berniukai nemėgsta, iš jų šaiposi. Tau reikia pasidaryti kitokia ir kitaip žiūrėti į pačius berniukus.

Berniukai, kuriais tu žavėjaisi anksčiau, nebuvo realūs vyrai. Tai «berniukai» — per nelyg išgražinti, kaip lėlės. Realūs berniukai yra kitoki, ir tu juos pažinsi tik gyvenime, Progų yra daug, nedirbti nių natūralių. Juk tu dalyvauji vienoj ar kitoj organizacijoj. Ten berniukai ir mergaitės veikia kartu. Su jais tu esi valdyboje, susirinki muose, kursuose stovyklose. Kiek progų su jais kalbėtis, diskutuoti ir planuoti, dalintis uždaviniais, kartu dirbti, aidinti, dalyvauti programose.»

(Štai kodėl yra labai svarbu mergaitėi priklausyti organizacijoms ir jose veikti! Red.)

AUKSO MINTYS

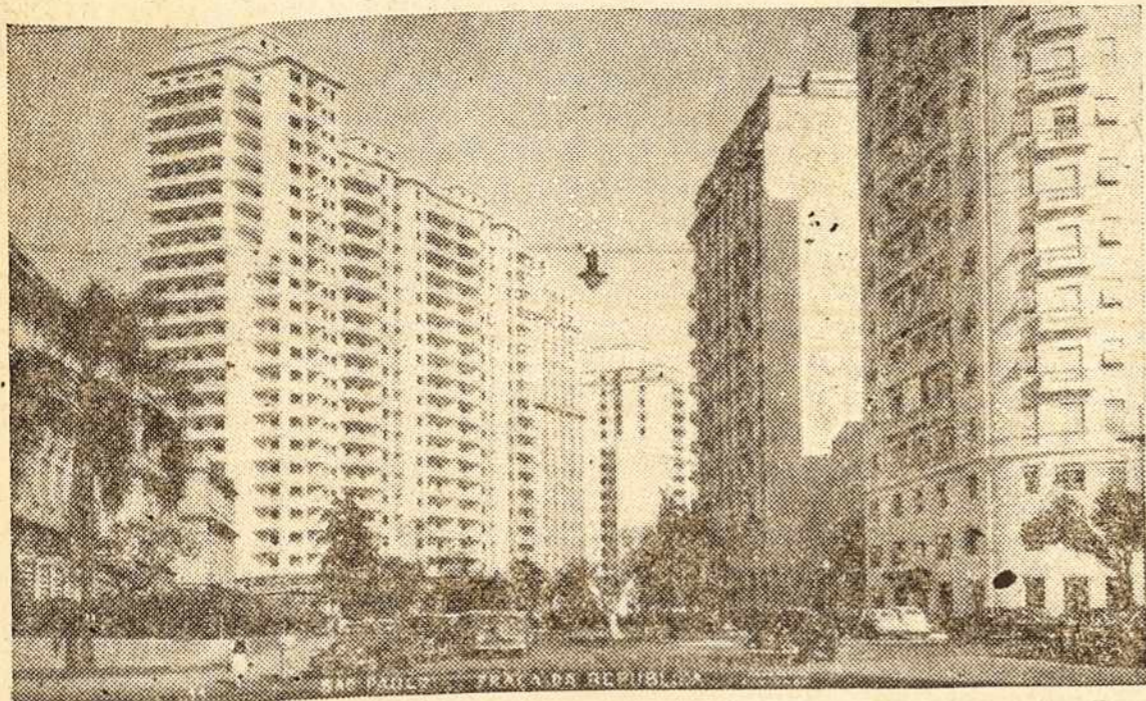
— Žinok, Dievas neišklausys tokios maldos, kurios negirdi pats maldautojas.

— Tik tada vaikų baudymas atsiekia tikslą kuomet vaikai mato ryšį tarp baudymo ir elgesio tėvų.

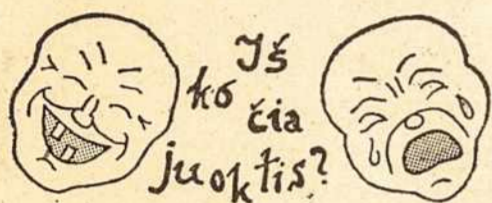
— Dažniausia vaikai padaro ką negero nepastebėdami paties blogo, o tik jo spalvotą maską.

Linksmas Laisvos Lietuvos janimas.

São Paulo miesto vaizdas, kuris sausio 25 d atšventė 413 metų.

PRASTAS PALYGINIMAS

— Aš tau pasiūsi naują kostiumą, — prižadėjo darbuotojas apsikrovęs siuvėjas, — bet ne greičiau kaip po trisdešimt dienų.

— Trisdešimt dienų! Žmogau! — pradėjo šaukti klientas. — Dievas visą pasaulį sukūrė per šešias dienas, o tu kostiumą..

— Teisybė, — tarė siuvėjas, — bet tu pažiūrėk, kaip jis dabar atrodo!

PAPRATIMAS

Visuomenės vėršūnių priėmimo mimos pribėgo prie šeimininko mergina ir sako

— Daugiau į tuos namus aš jau ir kojos nebekelsiu. Tamstos žmona baisiai išleidė mane.

— Manau, kad čia tik kočia nors klaida. Ką gi ji pasakė?

— Ji sako, kad aš gatvės mergina.

— A, tai jos toks jau papratimas. Aš jau prieš trisdešimt metų išstojau iš kariuomenės, o ji mane vis dar pulkininku vadina.

KĄ DARYTI SU VIŠTOMIS?

Amerikietė iš Vermonto parašė žemės ūkio departamentui, prašydama patarimų dėl viščių auginimo.

— Ši mėnesį kiekvieną rytą, — rašė ji, — randu vis po tris, po keturis gulinčius aukštyn kojomis. Kas čia jiems yra?

Laiškas patekęs ministeriui į rankas jis pasikalbėjo su trim savo padėjėjais, susisiekė su viceministeriu o pas šį tuo metu buvo trys ambasadoriai ir visi jie sutarė, ir moteriškai buvo pasiūsta tokia telegrama:

«Tamstos vištos dvesia».

DAR VIENA YPATYBĖ

Okonoras girdėjo, kad jo draugas Murfis antrą kartą vedė bet jiems vis netekdavo susitikti. Tačiau kartą jie vis dėlto susitiko viešbučio laukiamajame Okonoras žiūri — naujoji Murfienė su perukų viena akis stiklinė, vie na koja medinė, ir dantys dirbtiniai tokie išklipė, kad tiesiog terška, kai tik ji praveria burną.

— Kaip gi čia atsitiko, kad tu paėmei tokį sukiūžusį laužą? — sušnibždėjo Okonoras savo draugui į ausį.

— Gali balsiai kalbėti, — paąrašino jį Murfis. — Ji ir kurčia.

PINIGINGOJO RŪPESČIAI

Miljonieriaus sūnelis užsuko į naktinį klubą. Pavalgęs ir pagėręs jis paklausė padavėją:

— Sakyk, kiek daugiausia arbatpinigių tu esi gavęs?

— 100 dolerių.

Jis ištraukė 20 dolerių ir padavė.

— Jei kitą kartą kas klaus kas tau daugiausia davė, tai sakyk, kad aš.

— Gerai, — atsakė padavėjas

ISIDĖMĖTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES

RIODE JANEIRO: Dr. Frikas Meieris, Rua Mexico, 98 sala 708, veikia antradieniais — penkt. nuo 10 iki 13 val.

URUGUAY, MONTEVIDEO: p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180. Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pío Ragazinskas, Tel. 63-5975.

Šv. Juozapo Vyrų Brolijos Pirmininkas p. Juozas Matelionis, Rua Iatai, 150 — Casa Verde, Tel. 51-4011.

TĖVAI JĖZUITAI: Rua Lituania, 67, Mooka — Tel 92-2263

LIETUVIŲ SAJUNGA BRAZILIJOS — Pirmininkas p Aleksandras Bumblis, Rua Gen. Fonseca Teles, 600. Tel. 8-6423.

Iždininkas p, JORGE GARŠKA, Rua Oratorio, 3093, Alto da Mooka.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

V. ANASTACIO, Rua Camacan, 625 — trečiadieniais 18,30 val.

MOOCA, Rua Lituania, 67 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDO LAIKOMOS

V. Zelma parapijoje kasdieną ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol.

Mooka r. Lituania, 67 Lietuvių Namų koplyčioje:

Sekmadieniais ir šventadieniais 8,00 ir 17,00 val. Darbo dienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko, kai turimos metinės ar 7 d. mišios:

Išpažintys čia klausomą kasdieną prieš mišias.

Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. Casa Verde, 17,15 val.

Antrą:

Jačana klierikų kopl. 8,15 val. Bom Retire, 10 val. Utinga 18,00 val.,

Trečią:

Agua Rasa 8,15 val., Moinho Velho 11 val., Lapa 16 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,30 val., Vila Bonilha 10,30 val. v. Prudente 18 val.

KIRPIMO IR SIUVIMO MOKYKLA

“SOFIJA”

Mokina kirpimo siuvimo, madų modelių braižybos ir pritaikomojo meno.

Paruošia siuvimo ir kirpimo mokytojas valdiškiems egzaminams (habilitação).

Mokykla turi visas valdiškas teises yra registruota «Departamento do Ensino Profissional»

Pamokos vyksta vakarais

- Užsirašyti pas mokyklos direktorę Sofiją Misiukaite - Rua da Graça, 381 — casa 6 — Bom Retiro

PIGI IR GERA KOKYBĖ!

Česlovas Jakiunas

Parduoda ilgam išsimokėjimui raštinėms, krautuvėms ir kitiems tikslams rašomas, skaičiavimo, kasos registravimo mašinas (registradoras), su fabriko garantija vieniems metams.

Raštinė: Rua Newton Prado, 686, Tel. 52-2289, S. Paulo Tautiečiams didelė nuolaida.

Metalurgica ARPRA LTDA.

METALURGICA — FABRICAÇÃO DE PEÇAS PARA AUTOMÓVEIS

ESTAMPOS, PEÇAS ÉSTAMPADAS E FERRAMENTAS

Praça Padre Lourenço Barendes, 243 — Quinta das Paneiras — V. Prudente

Caixa Postal 371 — São Paulo

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRÓN vyriškų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, — V. Prudente — Fone 63-5294 — São Paulo

Medžiaga parduodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

SKAITYKITE IR PLATINKITE VIENINTELI PIETŲ AMERIKOS SAVAITRAŠTI «MŪSŲ LIETUVA».

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI LTDA.

Lindoya vanduo yra gerai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, sitikinkite ir visados naudokite!

Rua Dino Bueno, 795 a 835
Telefonai: 51-4019 e 51-2223

Caixa Postal 3967 — SÃO PAULO

Máquinas Texteis Santa Clara Ltda.

MÁQUINAS E ACESSÓRIOS TEXTEIS

FUNDIÇÃO DE FERRO E ALUMINIO

Caixa Postal, 2093 — Tel. 63-7340

Fábrica e Escritório:

Rua Domingos Afonso, 50 — Vila Santa Clara V. Prudente — S. Paulo

V. Zelina

SAUNIOS VESTUVĖS

Trečiadienį, š. m. 25 Zelinės bažnyčioje susituokė parapijos choro ilgameis maeistro Viktoras Tatarūnas su plete Angelina Dirsyte, nuoširdžia lietuviu.

Susituoktųjų apeigas atliko vyskupas Jo Ekscelencija Vincencas Brizgys, asistuojamas Jo Prakiltybės prelado P. Ragaišinsko, kun dr. A. Miliaus ir T. Jono Kidyko Choras su maestro giedojo mišias diriguojant p. Girdauskui, varmuojant plei. Liucijai Šuptytei.

Altorius skendo gėlėse. Žmonių apypilnė bažnyčia liudijo, kiek daug draugų bei gerbėjų jaunavedžiai turi mūsų kaimijoje.

Vaišės vyko Jaunimo namuose, dalyvaujant J. E. vyskupu Brizgiui prelatui, kunigams ir daugybei žmonių.

Gausios Dievo palaimos jaunai lietuviškai šeimai.

K.

Išvyko Argentinon į IV P. A. L. Kongresą Šį penktadienį du autobusai ekskursantų, vadovaujami prel. P. Ragaišinsko iškeliavo į Buenos Aires, kongresan, Kita grupė plauks laivu.

Sausio mėn. 20 d. mirė a.a. VYTAUTAS RUTKAUSKAS.

Ilgus metus nuoširdžiai darbavosi parapijoje, chore, mėnė radiją «Mūsų Lietuvą».

Nulifūdime liko žmona Konstancija, brolis Petras, giminės bei draugai.

Mooca

MO KOS LIETUVIŲ NAMAI LAUKS JŪSŲ! Jie laukia Jūsų visada, bet ypatingai lauks Jūsų per užgavėnes. Ruošiamasi užgavėnių blynams su šokiais, pagal senus lietuviškus ir žemaitiškus papročius. Žada pasirodyti ir visoje žemaitijoje garsūs «užgavėnių žydeliai» su įvairiomis štukomis.

Išidėmėkite ir pasižymėkite: Užgavėnių vakarą Mokoje kepsim ir valgysim blynus!

«AUSROS» CHORO visi nariai prašomi susirinkti repetitijai šį šeštadienį. Reikia ko skubiausiai rengtis Vasaario 16 minėjimui Repeticijos vyks 19 valandą.

T. J. Bružikas, S. J. pirmo dienio vakarą iškeliavo Argentinon. Ten dalyvaus lietuvių kongrese ir paskui įvairiose lietuvių kolonijose praves misijas. Grįš tik apie gegužės mėnesį. Jis rašo:

«Labai norėjau aplankyti Paragvajų, todėl vykdamas Argentinon ir patraukiau per Assuncion o Paragvajų viloj pamatyti senovės jėzuitų taip vadinamos «redukcijos». Redukcijos buvo jėzuitų suorganizuotos laukiniams indėnams kolonijos kurios turėjo savo bažnyčias, mokyklas, dirbtuves, net savo kariuomenes, o ūkis buvo visiems bendras. Tai buvo 18 šimtmečio viduryje ir tos redukcijos išsilaikė pusantro šimto metų. Išvairius iš Ispanijos jėzuitus, išvarė juos ir iš redukcijų o jėzuitams išėjus jos sunyko.

Laukinius žmones reikėjo mokyti ne tik tikėjimo tiesų, bet ir ūkininkauti ir įvairių

Nuosirdžiai Sveikiname IV PAL K

Buenos Airose! Linkime Darnaus Darbingumo ir Broliskos Meilės Tautai bei Kenciančiai Tėvynei!

Mirus

A. † A. VYTAUTUI RUTKAUSKUI
jo žmonai Konstancijai ir giminėms reiškiamo
nuoširdžią užuojautą
Bronius Šukevičius su šeima

ATSKIRO NUMERIO
KAINA 150

(pabaiga iš 1 pusl.)

T. Bružikas Pagaliau sudai nuota Ekscelencijai «Ilgiausių metų!»

Mookos lietuviams sausio 22 diena pasiliks kaip viena iš šviesiausių ir maloniausių gyvenimo akimirkų. Dėkojame Jo Eksc. vyskupu už ketvertą mums paskirtą paguodos bei paskatinimo davusių valandų. Linkime laimingos kelionės toliau, ir visur kur nuvyksite, ir pačiame IV PAL Kongrese paskleisti ko gausiausios lietuviškos šilumos, jaukumo ir šviesos. Viešpats telydi Jus!

Koresp.

KO SIEKIA LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

Be anksčiau išvardytų uždavinių Pasaulio Lietuvių Bendruomenė stengiasi išsugoti jaunimo širdyse lietuviškas ugnelę, kad jis netaptų Lietuvai svetimas, kad dar būtų ir kovotų už Lietuvos laisvę.

Bendruomenė ugdo tautinį solidarumą, kaip aukščiausią tautinę dorybę. Lietuvių tautai naikinama visais frontais, ir žiauriausiai ją naikina okupantas bolševikas. Bolševikai sutrikdė normalų tautos dauginimąsi. Senieji emigrantai neįstengė atsispirti nutautinimui ir savanoriškai mažina savo tautą, naikinamos lietuviškos galvos ir teršiamos bei nuodijamos lietuviškos sąžinės Toms užmačioms sunaikinti mus, mes turim atsispirti aukodami tam tikslui pasiekti. Amerikiečiai įkūrė kraujo bankus, mes turim įkurti lietuviškų galvų ir sąžinių bankus.

Kur į skurdą pakliūva lietuvis, ten kaip greitai pagalba turi atsirasti lietuvių pagalba. Nelaimių ištiktas bei moralinių pavojų apsuptas lietuvis turi būti gelbimas. To reikalauja tautos interesas.

Visi laisvėje esą lietuvių darniai ir veikliai įsijungia į didžią ir šventą kovą už Lietuvos politinę laisvę, savo pinigais inaisais stiprindami Tautos Fondą ir talindami vis su kuo Lietuvos laisvinimo darbus.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės obalsis yra — LIETUVIAIS MES ESAME GIMEI LIETUVIAIS TURIME IR BUTI!

amatų. Todėl jėzuitai būrė juos iš miškų į statomus kaimus ar miestelius. Kiekvienas gyventojas turėjo sau skirtą darbą. Savo uždarysuo nešdavo vienon kason iš kurios kiekvienas gaudavo tiek kiek jam buvo reikalinga. Visi bendromis jėgomis dirbdavo žemę ar kitus visuomeninius darbus ir klausė jiems skirtų viršininkų. Viso tokio gyvenimo pagrindas buvo religija, tai ir visi nesupratimai bei ginčai buvo sprendžiami taikiu būdu. Tėvai jėzuitai būdavo teisėjais, o žmonės klausė jų sprendimų.

Šita beveik komunistinė sistema buvo gyvenama ne prie varta, kaip dabar komunistuose kraštuose, o savanoriškai. Kam ji nepatiko, tas galėjo bet kada pasitraukti, bet kas gyveno redukcijose tas turėjo prisilaikyti krikščioniškos tvarkos ir meilės.

Paragvajus maža valstybė — vos du milijonai gyventojų, o ir jų dauguma indėnai. Grynai baltųjų žmonių yra apie 10%.

Yra čia ir lietuvių, bet nedaug. 1939 metais buvo priskaitoma jų 417. Bet daugumas jų išsikėlė kitur gyventi, dabar esą likę tik keletas šeimų, ir tos pačios išsiblaškiosios po miestus. Sunku juos surasti ir suorganizuoti, nes jie beveik nesigarsina esą lietuvių.

RENGIANT ARBATĖLE — vaišės J. E. vysk. Brizgiui pagerbti pasidaravo ponios Angelika Triubienė, Marcelė Stankevičienė ir Stefanija. Tiek mo terų iškepė pyragus, tortus

ir kitokius skanumynus, kad neimanoma visas čia surašyti, ir bijome nors vieną jų pamiršti, kad neužsigautų. Todėl atskirai ir nemini me. Stalus paruošti ir patarnauti darbavosi panelės Mirna ir Regina Braslauskaitės, padėjo O. Matelionytė, I. Skurkevičiūtė, M. Sakalauskaitė, L. Bajorynienė.

Šv. Juozapo Brolijos vyrai su p. J. Matelioniu atliko sunkesnius tvarkos darbus.

Visiems pasidarbavusiems ir savo dovanomis prisidėjusiems prie arbatėlės pasiekimo labai dėk. ja

Tėvai Jėzuitai

UŽSIMOKĖJO UŽ M.L.

Povilas Miškinis iš Jundiai 20 000 cr., Filomena Černiauskienė ir Ona Kalinauskienė po 10 000 cr., Pr. Šukys 8 000 cr., Kazimieras Musnickis ir Antanas Girnius po 7 000 cr., p. Balvočius 5 000 cr.

DĖMESIO, DĖMESIO

Vasario 10–11 dienomis pas mus lankysis I Pasaulinio Lietuvių Jaunimo Kongreso vykdomojo komiteto narė ponija Milda Lenkauskienė su vyru Šių svečių tinkamam priėmimui, bei pasitarimams dėl 16 Vasario minėjimo yra šaukiamas visų Jaunimo Metų Komiteto narių susirinkimas, kuris bus sekma dienį, Sausio 29 d. 3 val. po pietų, Mookos salėje.

DR. ANTONIO SIAULYS
C. R. M. 10 647
Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro-Infancia
Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações
Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada
Horario - das 14 as 20 horas
Sabado das 9 as 12 horas
DR. JONAS NICIPORCIUKAS
Cirurgião Dentista
p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X
Consultorio: Rua Cap. Pacheco Chaves, 1206 1o andar,
Apto2, Vila Prudente, Tel. 63 3552

Comercio e Industria de Guarda Chuvas
VICENTE VICTOR BANYS
Ruaa Coelho Barradas, 104, V. Zelina
Vendas por atacado e a varejo.

SUPER MERCADO VILA BELA LTDA.

PETRAS V BAREIŠIS ir SESUO turi įvairiausių prekių pasirinkimo krautuve, Super Mercado V. Bela Rua das Giestas, 923,

Čia jie patarnauja save pirkėjams su tokiu pat nuoširdumu, pasišventimu ir teisingumu kaip per 19 metų turguose (com a barraca de cereais).

Prekės pristatomos į namus V. Bela, V. Zelina ir V. Alpina nepakeliant prekių kainos už tą patarnavimą. Petro Bareišio namų telefonas: 63—5723.